

[Lone Dybkjær]

Fru Kirsten Jacobsen kan derimod godt sige, at boligministeren eller industriministeren eller en hvilken som helst minister ikke ved noget om det. Det er ganske rigtigt, for han eller hun kan ikke få de oplysninger. Bestyrelsesmøderne er lukkede, referaterne er fortrolige, en minister kan ikke udbede sig referater fra et hvilket som helst bankbestyrelsesmøde. Men fru Kirsten Jacobsen kan i hvert fald ikke sige, at min holdning er ændret; tværtimod synes jeg, det er vigtigt at slå fast, at jeg gik længere end sidste gang med hensyn til at gøre noget ved problemerne. Jeg opfordrede den nye industriminister til at indkalde nogle af de offentlige repræsentanter og prøve at tage en diskussion om, i hvilket omfang der rent faktisk var nogle konflikter mellem det at varetage nogle samfundsinteresser i forhold til almindeligt bankbestyrelsesarbejde. . . Undskyld, hr. formand, der er noget galt med den gule lampe, den lyser ikke; derfor så jeg pludselig den røde lampe, og derfor er jeg ikke gået ned noget før.

(Kort bemærkning).

Kirsten Jacobsen (FP):

Må jeg sige til fru Lone Dybkjær, at det handler jo ikke bare om bestyrelsesreferaterne. Jeg er enig med fru Lone Dybkjær i, at man godt kan have taget alle mulige forbehold her, og at det er der ikke nogen der kan vide noget om. Det var egentlig heller ikke det, jeg sagde.

Men lad os tage en offentligt udpeget repræsentant, f.eks. i et af realkreditinstitutterne, hvor alt går helt rivegalt, og hvor alle bagefter kan se, at det går rivegalt. Den pågældende har måske sagt på lukkede bestyrelsesmøder, at han tager forbehold over for tingene, osv. osv., og det kommer ikke frem nogen steder. Men man aflægger jo regnskab en gang om året i det pågældende realkreditinstitut eller i den pågældende bank, og så har de offentlige repræsentanter en ret i medfør af lovgivningen, nemlig til at forlange et tillæg til bestyrelsesberetningen, hvor de gør vrøvl over regnskabet. Det er der aldrig nogen sinde nogen af dem der har gjort, i hvert fald ikke inden for den 5-årige periode, som jeg har undersøgt, og det er nok så talende og nok så betegnende for situationen.

Der var engang – sådan lyder alle historier, og det blev også en historie – en offentlig re-

præsentant, som vovede at sige, at han ville gøre det i forbindelse med en regnskabsaflæggelse, men det blev vedkommende meget hurtigt talt fra ved at blive indkaldt på matriklen i et af ministerierne, for det ville ikke se pænt ud.

Der er for øvrigt også blevet spurgt, om det kræver en lovændring, hvis disse offentlige repræsentanter skal have særlige beføjelser eller særlige pligter ud over dem, der påhviler de andre bestyrelsesmedlemmer. Det er tilfældet, og så vil fru Lone Dybkjær eller andre jo få lejlighed til i forbindelse med behandlingen af dette lovforslag at komme med de nødvendige ændringsforslag for at give dem de særlige pligter eller beføjelser, som det politiske flertal, fru Lone Dybkjær tilhører, ønsker at de skal have.

Anden næstformand (Grove):

Fru Lone Dybkjær for en kort bemærkning, og så tror jeg, vi snart går tilbage til talerrækken.

(Kort bemærkning).

Lone Dybkjær (RV):

Det er jeg meget enig med formanden i, for fru Kirsten Jacobsen bliver jo blot ved med at sige det samme, uanset hvad man siger.

Fru Kirsten Jacobsen kan ikke vide, hvilke forbehold der er taget under bestyrelsesmøderne; man kan ikke vide, hvilke ændringer der er sket på basis af disse forbehold, og det er ikke i alle tilfælde, man kan komme med kommentarer til f.eks. regnskabsaflæggelsen. Fru Kirsten Jacobsen kan heller ikke vide, om der er nogle offentlige repræsentanter, der har henvendt sig til Finanstilsynet; det bliver nemlig også behandlet fortroligt. Derfor taler fru Kirsten Jacobsen meget generelt om noget, fru Kirsten Jacobsen ikke kender i detaljer, og derfor synes jeg faktisk, at fru Kirsten Jacobsen snarest skulle sige positivt, at der er behov for at tage en fortrolig drøftelse med de offentlige repræsentanter.

Men det har ingen som helst mening, hvis det ikke netop bliver en fortrolig drøftelse, og derfor vil jeg opfordre industriministeren til at finde ud af, om det er muligt at fastlægge nogle generelle retningslinjer på basis af sådanne drøftelser. Der arbejdes ganske vist med det, men det er vanskeligt; det store problem er jo ikke de klart ulovlige eller lovlige ting, men